اخ چې لنډې فاصلې وای...

د شعرونو پنځمه ټولګه

عبدالهادي هادي

د ۱۳۹۱يم لمريز پسرلی/د دوه زره او دولسم عيسوي کال لومړی نيمايي

سيډني استراليا

WWW.SAMSOOR.COM

اخ چې لنډې فاصلې وای...

له ګلونو ښایسته یې، ګلابونو نه ښایسته یې

ته د خدای د لاس خلقت یې، بهارونو نه ښایسته یې

ستا د حسن غزل لیکم ، واړه توري شي کم رنګي

د دنیا د ټولو ژبو ، له حرفونو نه ښایسته یې

ستا ښایسته ترنم اورم ، ستا له خیال سره او سیږم

څومره ښکلې میلودي یې، سرودونو نه ښایسته یې

ستا خندا د ګلو فصل ، پسرلي ورنه رنګ اخلي

مثنوي درنه شرمیږي ، غزلونو نه ښایسته یې

په قرآن به ګناهکار شم ، دا به نه یادوم یاره

خو والله چې د انجیل ، له آیتونو نه ښایسته یې

ناست یم ستا تصویر وباسم، خو رنګونه رانه تښتي

په انځورکې نه ځاییږې ، له رنګونو نه ښایسته یې

هره ورځ د تا له سترګو ، یو غزل پر ما را اوري

ته د شعر خوږه چینه یې ، تصویرونو نه ښایسته یې

اخ چې لږ خو رانیژدې وای ، اخ چې لنډې فاصلې وای

د هادي د ژوند امیده ، له خوبونو نه ښایسته یې

د جنوري وروستۍ ۲۰۱۲

سیډني/ استرالیا

افسانه

اوس به درنه هیره وي هغه به دې په یاد نه وي

هاغه په سندرو رڼه شپه به دې په یاد نه وي

تا چې په اول ځل پکې ښکار کړمه، زخمي دې کړم

زموږ د کلا خړه دروازه به دې په یاد نه وي

ما چې درته تیره کړه پر تا خوله راماته شوه

هاغه له شوخۍ ډکه تېپه به دې په یاد نه وي؟

زموږه د یارۍ او مینتوب شاهده پاتې وه

ګرانې د زیارت د ښنګ چینه به دې په یاد نه وي

تا چې به وروکتل او دواړه به بېواره شوځ

هاغه ببرسرۍ یو بنده به دې په یاد نه وي

زه په اور کې پاتې شوم او ته قسمت راوویستې

یاره د جګړې هغه شیبه به دې په یاد نه وي

اوس چې هادي مات ګورې، په زړه کې به دې څه ګرځي؟؟؟

زموږ د خوږې مینې افسانه به دې په یاد نه وي

انجام

د رنې ورځې ماښام دی، ورته ګوره

یو غریب مین ناکام دی، ورته ګوره

ستا د تورو زلفو ، غرونو نه څاریږي

څه یاغي سری دې رام دی، ورته ګوره

د باران له غږ نه ښکلې، غزلبولې

ټول هنر د تا غلام دی، ورته ګوره

ستا له خولې نه ، هماغه خبره غواړي

زړه ماشوم مې خومره خام دی، ورته ګوره

هره ورځ مو ، یوه بله شپه پیلیږي

د افراط دغه انجام دی، ورته ګوره

په یوه سر یې دنیا پسې اخیستې

څه سرزوری زما قام دی، ورته ګوره

ستا هادي چې سر له کاږو جنګولو

اوس مات شوی او آرام دی، ورته ګوره

۲۰۱۲/۲/۲۳

سیډني کانبیرا لاره

انعکاس

خاوره د وجود مې واخلي بت مې کړي بګوان مې کړي

سل ځلې مې جوړ کړي په شيبه کې بيرته وران مې کړي

دپ د ګونګي غږ يمه له ځانه راوتی نه شم

تاو مې کړي په سرو شونډو او خپور لکه آذان مې کړي

زه د دې د حسن انعکاس شمه، غزل شمه

دا مې ترنم کړي او ناره د يه قربان مې کړي

چپ شم لکه کاڼی وايم هيڅ هنګامه نه کوم

شړکنده باران شي نګه شور مې کړي ګويان مې کړي

مړې سترګې راواړوي، راوخاندي، ژوندی مې کړي

خاورو نه مې پورته کړي او ستوری د آسمان مې کړي

زه د ژوندانه د فلسفې د ابهام اوج يمه

دا مې سره وسپړي، تفسير مې کړي آسان مې کړي

نور به رياضت هادي د عشق په طريقې کوم

ګوره که دا پاتې عمر نفس د مسلمان مې کړي

۲۰ اپريل ۲۰۱۲

سيډني

اور او جنت

زړه مې مات دى، زړه مې مات دى، زړه مې مات دى
څه چې پاتې ، هغه ستا د سر خيرات دى
ستا د سترګو د جوړه کوترو ځاله
کوم کافر ويشتلى ، زما د زړه جومات دى
لږ مې پرېږده چې په ليچو دې سر کيږدم
ژوند خو هسې هم د لمر پرېوتو سات دى
هره شپه مې ګل وطن په خوب کې ګورم
ننګرهار دى، کندهار دى ، که هرات دى
خلک به وايي چې هادي په مزو سر دى !
دا وطن راته سور اور ، د خداى په ذات دى

۲۰۱۲/۲/۹

سيډني/استراليا

آیینې

ځومره زه د ژوند له دایرې نه لرې پروت یمه

ستا د خوږنظر له زاویې نه لرې پروت یمه

ډیر کلونه مخکې مې لا روح له تنه وتی وو

لا هم پر دې وچه هدیرې نه لرې پروت یمه

خلک بختور دي چې تر ستورو رسیدلای شي

زه خو دې د حسن مدینې نه لرې پروت یمه

ما روزګار وهلي نه دا خپله خیره هیره ده

ستا د ښکلو سترګو له آیینې نه لرې پروت یمه

ما د مینې ترږې بلا ډیرې چیغې وکړلې

نور مې ستونی وچ دی میخانې نه لرې پروت یمه

چا مې چې هادي د زړه ماشوم په غیږ کې ونیوه

دا ظلم خو ګوره له هغې نه لرې پروت یمه

۰۸ اپریل ۲۰۱۲

سیډنی

بانه

نن خو بله مه کوه دا بنه دې راته ډیره ده

هر وخت پر خوږو شونډو بانه دې راته ډیره ده

ما په دې وطن کې بلا بدې ورځې ولیدې

اوس چې راسره یې دا شیبه دې راته ډیره ده

سرمې درنه ځار کړمه که ژوند مې په داو کیږدمه؟

مه وایه د سترګو اشاره دې راته ډیره ده

پام کوه جانانه هسې نه چې په هوا شمه !

غیرو کې به دې وسوځم، بوسه دې راته ډیره ده

ټول عمر مې یاد نه شي چې چا دې نازولی یم

سترګو کې مې ساته همدغه دې راته ډیره ده

ګوره هسې نه چې د هادي پر تنه تیر ووځې

زه دې که وژلم یوه نه دې راته ډیره ده

بند

پرېږده دا دنیا د تنګ نظرو بیخي هیره کړه

راشه یوه خوله راکړه او لاس رانه چاپیره کړه

غواړم چې دمه شم او اوږده ستړیا مې وباسم

پریوځه نرمه لیچه د اورمېږ لاندې راتیره کړه

څنګه به له شرمه د کلۍ په شانې سره شولې

ما دې چې په غېږ کې د دمې غوښتنه ډیره کړه

اوس خو به ډاډه یې چې زه ستا د نظر بند کې یم

ګوره چې مې ټوله ځواني ستا په مینه تیره کړه

دا درته لا چا وې چې هادي خوږه بې توله خوري

هسې دې د شونډو د بوسو په وخت کې ویره کړه

۲۲مارچ۲۰۱۲

سیډني

بې مالګې حسن

چې کېڼ او ښی مې پېژندلی ،

ما د ښکلو بندګي کړېده.

چې درې کوڅې ور اخوا ،

چیرته ښکلو دي خندلي هسې

زه یم همدلته تخنیدلی ورته،

را پاریدلی ورته،

پېرې نیولی ورته.

ګنې مزاج کې لکه نور نارینه

زه هم تریخ یم ،مرچکی یم پوره،

چیرې مې مچ پر پوزه نه دی پرېښی،

خو د ښکلیو مخکې

د نازولیو مخکې

لکه د شنو لکه تنکیو لښتو

لکه اوبو په شانې

همیش منونکی پاتې شوی یمه.

عجیبه دا ده ، ښه مې یاد دي،

چې هورې دېره وم

ان په ښار کې د هټیو د هندارو شاته ،

د شعرونو پنځمه ټولګه اخ چې لنډې فاصلې وای... عبدالهادي هادي

د نانزکو راوتلیو اندامونو،

سینګار شویو خیرو،

په یو ځل نه،

چې په وارونو او ځلونو باندې

زما په ذهن کې،

شیطانی وسوسې،

راپارولې والله

خو د لویدیځ دښاپیرو

او دحورو په شان ښکلو نجونو

سپینې پنډۍ او دا رواش ورنونه،

ښکلې مهینه خندا،

ګلورینه ادا،

بربنډ وجود

او بې جوړې حسنونه

لکه بې مالګې خواړه

ما پارولی نه شي

ما تخنولی نه شي

جنوری ۲۰۱۲

سیډني/ استرالیا

پښتانه

پورې غرلاندې ډبرې

شاوخوا لوړې ژورې

د جومات پر شنو ګومبزو

ناستې ځوسپينې کوترې

ځو نغريو کې اور بل دی

ترينه تاوې ځو تور سرې

په حجرو کې يې لا پاتې

ځو پګړۍ دې شمله ورې

زيږ مخونه لويې ږيرې

او درنې درنې خبرې

د شنو ونو منځ کې ښکارې

يو ځو تورې يو ځو زغرې

ځو ځوانانو په ولجه دې

ځو ټوپک راکټ لانچرې

په دنيا کې ښکته نه شوې

هيڅ فرعون ته دا ککرې

د خپل ننګ ناموس له پاره

تر سر تيرې دا لښکرې

همدغه زموږ قامونه

همدغه زموږ ټبرې

۲۴مارچ ۲۰۱۲

د شعرونو پنځمه ټولګه اخ چې لنډې فاصلې وای... عبدالهادي هادي

پېيلي ستوري

وخت زما غلام دی زمانه راسره سمه ځي

خلکو راته ګورئ ! میخانه راسره سمه ځي

جار دې تر قدم شم ، ستا قدم راپسې تللی دی

ستوري مې پېيلي دردانه راسره سمه ځي

اخ ! د ترنم الهې وخندل پخلا شوله !

ټول سرود ، سرود يم ترانه راسره سمه ځي

زه چې د کوم چا د خوږو سترګو ثناخوان ومه

اوس شکر په لاره روزانه راسره سمه ځي

ځومره که جانانه ! نا آشنا وطن ته لاړ شمه

ستا د خوږې مينې افسانه راسره سمه ځي

دا چې د هادي د مات زړګي خاطر دې وکړلو

نور به دې تر خدايه يارانه راسره سمه ځي

۷مارچ۲۰۱۲

سيډني

تباه

نور نه د چا روح یمه او نه خو د چا ساه یمه
تور په تومتونو ، رنګیدلی په ګناه یمه

ما مې له لمنې، اور اخیستی سوځیدلی یم
سم لکه پښتون وطن تباه، تباه، تباه یمه

ځمکه راته تنګه شوه هوا کې سره تیت شومه
زه د کوم یتیم د خولګۍ کړیکه یمه، آه یمه؟

وخت وو چې د چا پر تور پیکي ټومبلی ګل ومه
اوس لکه د لمر سترګه لویدلی یم پناه یمه

دې د شک پر غشو د هادي زړګی سوری کړلو
زه یې لا تر اوسه د شکي سترګو خیرخواه یمه

تږی

راشه چې نور مرمه، د يو څو خبرو تږی يم

ستا د نرمو نرمو او پستو خبرو تږی يم

زړه مې د دوستانو ، له کړو خبرو چوي نور

ستا د اثرناکو او خوږو خبرو تږی يم

ياد ، دې شي، چې ستا په نرمو ليچو مې سر ايښی وو ؟

زه مزلو وهلی، د هغو خبرو تږی يم

لړ مې ستړی روح، د ترنم په چينو وو ينځه

ستا د آهنګينو او رڼو خبرو تږی يم

سيند ته مخامخ يم، د اوبو زمزمې اورمه

لا دې هم د شاتو او شيدو خبرو تږی يم

ښه شو چې هادي درنه دوه مخې زمانې وخوړ

ويل يې چې د سپينو ، ليونو خبرو تږی يم

۱۷مارچ۲۰۱۲

سيډني/پاراماتا

تعبير

څوک چې درته ګرانه تر ایمانه وي دا څه مانا
ساه دې وي په تن کې دې روانه وي دا څه مانا

ټوله زندګي واخلي د شک په اور یې وسوځي
ای ! که مسلمانه، بدګمانه وي دا څه مانا

خوب مې لید جانانه که تعبیر یې راته وکوې !
زه د چا غلام هغه سلطانه وي دا څه مانا

هیڅ د غنمرنګو د مزاج په ابهام پوه نه یم
ښه وکړي شیبه کې بیا پښیمانه وي دا څه مانا

ته د زړه هنداره ورکړې دا یې درته ماته کړي
ښکلې چې هر چیرته وي ناځوانه وي دا څه مانا

دا مې د ځوانۍ د لیونتوب د وخت عادت پاتې
ورانه وي یو څوک خو په ما ګرانه وي دا څه مانا

غواړمه هادي چې شرنګیدلی غزل ولیکم
روح مې پکې ښکاري چې ستومانه وي دا څه مانا

(د دې غزل د ردیف وروستۍ برخه له ګران کاروان سره شریکه ده)

تللې زمانه

نه ښکاري، غزل ته بهانه، نه شته

ښکلې، لکه تللې زمانه، نه شته

توري ، لکه ښکلي تريدلي دي

ساز نه شته ، سرود او ترانه نه شته

بيا دې په خوږو سترګو کې ځرنګه

جنګ نه شته، شوخی نه شته، کانه نه شته؟

ځنګه بنديوانه يې؟ راوګوره

لاس کې مې د زلفو زولانه نه شته

ووايه چې چيرته تندی کيږدمه؟

دلته چې د ښکلو آستانه نه شته

چاته شرنګيدلی غزل وليکم؟

لاړله ځواني او يارانه نه شته

خدايزده هادي کومو سترګو وخوړو؟

اوس يې خنداګانې جانانه نه شته

فبروري ۲۰۱۲

سيډني

تمه او قار

د غرو خلک او د ښار سره یو ځای شول

زما تمه او ستا قار سره یو ځای شول

راته یاد دی چې دا کلی خو مره شین وو

زموږ ګامونه په دې لار سره یو ځای شول

نور یې څه دي؟ ما او تا باندې غربیږي

بیا د کلي څو اوزګار سره یو ځای شول

ته مې ښکل کړې، جام مې وڅښه ، توبه باسم

وی ګناه او استغفار سره یو ځای شول

د رنګونو عجیبه شان امتزاج دی

ټول بې لارې د بازار سره یو ځای شول

په دې ملک کې عجیب مه ګڼئ ملګرو !

که طالب او سره کفار سره یو ځای شول

زمانه به د حیرت لاسونه مروړي

چې هادي او ښکلی یار سره یو ځای شول

۳۰مارچ۲۰۱۲

سیډني

تنده

ډیره موده وشوه ، خپل نظر خو راته ووایه

یو ځلې جانانه ، د زړه سر خو راته ووایه

ما دې له ښایسته، د ځوانۍ غرور لوګی کړلو

ته هم مهربانه شه، نوکر خو راته ووایه

ډیره زمانه شوه، چې د ښې خبرې تږی یم

ځان خو راته ووایه، ځیګر خو راته ووایه

غواړم په کچکول کې، ترنم په ذکات یوسمه

څو ښکلي شعرونه، په هنر خو راته ووایه

سخت د پسرلو د قتلیدو ، له کیسو ستړي یو

راشه د وحشت د پای، خبر خو راته ووایه

ستا چې د غزل او د سرود ، جاګیر په لاس کې دی

خیر دی خورې غزل، د ګډ سفر خو راته ووایه !

۲۰۱۲/۲/۲۴

سیډني/استرالیا

تنهايي

نن مې زړه نه وينې ښاخي نن مې ډيره بيوسي ده

د ګودر پر شور عادت وم اوس راپيښه خاموشي ده

څو لوګيه د سګريټو له ترخو شرابو وروسته

همدغه مې زندګي ده همدغه مې زندګي ده

چې کسات به زمانه رانه د کومې ګناه اخلي؟

په تيرو چړو مې وژني دنيا ټوله مايوسي ده

په دې ډک بازار کې ګورم يو انسان مې د ګپ نه وي

اخ چې څومره تنهايي ده اخ چې څومره تنهايي ده

ګڼې وخته به مې کوز وو له اوږو نه د ژوند پيټي

ستا په سترګو مې لا ټينګه له دې ژوند سره ياري ده

زما په وران تياره مالت کې چې لا تته رڼا ښکاري

دا خو ستا د مخ سپوږمۍ ده ستا د حسن رڼايي ده

داسې مه وايه چې خدايه دا سړی له موږه واخلې !

د هادي د ژوند ډيوه خو ستا په لاس کې ابدي ده

۲۵مارچ۲۰۱۲

سيډني

...ته دې ښيرا بيرته واخله

خدای دې کور مه ورانوه !

کور دې آباد او سیړه !

د چا د کور د ورانیدو ،

خبر مې زړه ورانوي

د هر انسان د ماتیدو ،

خبر مې زړه ورانوي

د دوه زړګو د بیلیدو ،

خبر مې زړه ورانوي

ان د دښمن د ژړیدو ،

خبر مې زړه ورانوي

خدای دې کور مه ورانوه !

کور دې آباد او سیړه !

یاره د کور ،

د ورانیدو خبرې هیڅ مه کوه

ګرانې د غم ،

د ورځو شپو خبرې هیڅ مه کوه

زموږه ژوند ،

له یوې ښکلې ،

جانانه خندا ، نه لنډ دی آشنا

دغه مزل،

ستا له ښایسته خپګانه ، لنډ دی آشنا.

خدای دې کور مه ورانوه !

کور دې آباد او سیره !

دلته له ډیرو زمانو راهیسې،

ساړه بادونه دي،

ږلۍ اوریږي،

زموږ د ونو ،

پر ښاخونو ،

د مرغیو ځالې ورانې شولې

زموږه نوې،

زیږیدلې مرغۍ،

په شاړو دښتو کې راځوانې شولې،

ماته د کور ،

د ورانیدلو کیسه هیڅ مه کوه

ماته د چا ،

د ماتیدلو کیسه هیڅ مه کوه،

ماته مې ځان یادیږي

ماته مې کور،

ماته مې کلی،

او یاران یادیږي

خدای دې کور مه ورانوه !

کور دې آباد او سیړه !

موږه د کور،

د ورانیدو ،

تجربې ډیرې لرو

موږه د غم

د تورو شپو ،

تجربې ډیرې لرو

موږه دا هر څه،

په خپل کور کې،

پر خپل ځان لیدلي

زموږ غمونه،

دغه ټول،

خواره جهان لیدلي

نوره د کور،

د ورانیدوخبره مه یادوه !

ستا له ښيرا نه ،

زما کرکه راشي

نه چې رښتيا هم ،

د چا ورکه راشي ! ! !

خير دی جانانه !

خپله کړې،

ښيرا بيرته واخله

د تا پر شونډو ،

تاوه شوې،

ښيرا بيرته واخله !

خدای دې کور مه ورانوه !

کور دې آباد اوسيږه !

زړګی دې ښاد اوسيږه !

۳ اپريل ۲۰۱۲

سيډني

ته سرود د خدای د نظم...

له وږمو نه مې پيدا کړې، له څپو نه مې پيدا کړې

اخ، د ګل غوندې جانانه، له خوشبو نه مې پيدا کړې

دا ته څنګه راته وايې، چې له کومه لورې راغلې؟

په خوبو کې راسره وې، ويښو شپو نه مې پيدا کړې

ته سرود د خدای د نظم، ترنم د طبيعت يې

د سيندونو له سروده، شنو اوبو نه مې پيدا کړې

دوه ښايستوکي وري مې څري، بيګا ميره راته لنګه

د اومو شيدو له خونده، له اورګو نه مې پيدا کړې

خدای مې ستا په مخ کې وليد، تا مې خدای راته راوښود

رياضت کوم د مينې، له سجدو نه مې پيدا کړې

بابا اوس مانځه ته ولاړه، مور مې سره تنور ته ناسته

د تودې ډوډۍ د وږم، خوريدو نه مې پيدا کړې

هادي بيرته راژوندی شوم، غنم رنګې راته خاندې

شکر شکر ليونۍ چې پورې غرو نه مې پيدا کړې

۲۰۱۲/۲/۲۸

سيډني

توپیرونه

د باڼډای د سیند په غاړه

پستو شګو باندې،

د خلکو سترګو نه پناه یوه آرامه کڅ کې،

یو ځوان او یوه پیغله ،

لوڅ لغړ پراته دي،

هغه کوي چې د ویلو نه دي.

لاروي،

حتی ورګوري هم نه.

زه یې له لرې ننداره کومه

وایم که دوی زموږ په کلي کې وای

خدایزده سبا به ،

دلته څه پیښیدل؟؟؟

له مانه اخوا یو سپین ږیری ناست دی،

ښایي اویا ، یا د اتیا کلو دی،

لاس کې یې زوړ شاني اخبار نیولی،

ښیي چې بوخت دی خبرونه لولي،

خو پټ له سترګو نه همدوی ته ګوري.

ګوره چې زړه کې به یې څه تیریږي؟؟؟

۲۰۱۲/۰۱/۱۸

سیډني/ استرالیا

تال

ستا د نوم له تورو به پنځه پاڼې ګلاب جوړ کړم

تا ته به تال واچوم له ستورو به تناب جوړ کړم

څوک ځراغ راواخلي تا زما په زړه کې وګوري

ژر ورته بانه جوړه او ژر ورته ځواب جوړ کړم

لا مې څه ویلي نه دي، لا خو ډیر څه پاتې دي

زه به ستا د حسن د غزلو انقلاب جوړ کړم

زه به پکې سر لګوم ، تا ته ریاضت کوم

ستا د ښېنو له خاورو به مې ځان ته شین محراب جوړ کړم

زما د ذهن پاڼو نه د تا تصویر راووځي

پریږده د ښایست هرې جلوې نه دې کتاب جوړ کړم

یاره که هادي له دې حالاتو ژوندی ووتم

ستا شونډې به ښکل کړمه رقیب ته به عذاب جوړ کړم

جزیره

له ټول جهانه لرې جزیره کې به اوسیږو

جانانه د یوبل د زړه حجره کې به اوسیږو

بدرنګې زمانې ته به پر مخ ځپیړه ورکړو

د شعر او ترنم په باغیچه کې به اوسیږو

والله چې هرې ساه ته به دې بیله غزل لیکم

خیام سره په ګډه زمانه کې به اوسیږو

د ژوند له ناکردو نه به تیارو ته پناه یوسو

د تا د تورو زلفو په سایه کې به اوسیږو

ګوښه د شرمیدلې زمانې له تنګ نظرو

بودا غوندې د خپل وجود دایره کې به اوسیږو

لمن به دې د ستورو له غمیو کړمه ډکه

د زړه د کرستال په پیمانه کې به اوسیږو

هادي د ستا د مینې تاج محل له شعره جوړ کړ

د ډیرو زمانو په حافظه کې به اوسیږو

۲۱مارچ ۲۰۱۲

سیډني/پاراماتا

جوړه

راځه له خدای سره جوړه اوسیږه

زما په زړه کې شه دیره اوسیږه

چې وخت تیریږي، لیوني زیاتیږي

ته دي په حسن ښه غره اوسیږه

زه لاروی د وچو دښتو یمه

ته د سرو اوبو چینه اوسیږه

یخې تروې او تازه توت لرمه

ته مي له پاسه شنه چیله اوسیږه

لیچې کړې کړه ، بنګړي وشرنګوه

لږ خو مې شعر ته بهانه اوسیږه

زه مې ګوګل ښه په امنیت کې ساتم

آشنا !آرامه او ډاډه اوسیږه

درد دې پرما ،بلا دې ټوله واخلم

ته د سپرلو په شان ښایسته اوسیږه

د فبروري لومړی۲۰۱۲

سیډني / استرالیا

چې دا څه راباندې کیږي؟

چې له ځان سره یم،

ښه یم،

سم زمری یم،

وړی شی یم،

ویم چې ټولې،

ښکلې زما وای،

ویم چې ټولې مې خوړلای.

خو چې ښکلو ته نیژدې شم،

ګڼې مې وجود نیسی،

ټول وجود مې ،

سره ریږدي،

ټول خوله،خوله، خوله شم،

داسې سوړ ،

لکه ایره شم،

نه خو پاس ورته کتی شم،

او نه سترګې جنګوی شم،

دا خپل ځان ،

رانه ورکیږي،

خپل وجود ،

رانه هیریږي،

چي دا څه راباندې کیږي؟

چي دا څه راباندې کیږي؟

۱۲مارچ۲۰۱۲

سیډني

حالت

په خدای که به یوه شیبه ویدیږم هره شپه

تیاري چي راخوري شي زه ویریږم هره شپه

ولویږمه پانه شمه ، باد مي په هوا کړي

په ځان پسي ګرځیږمه، ورکیږم هره شپه

میږی شمه، مرغه شمه، اوبه شمه یا اور

عجیب غوندې حالت سره مخ کیږم هره شپه

ټوله حافظه کې مې یوازې د تا نوم وي

لګیا یمه له تا سره غږیږم هره شپه

د خپل وجود له سیوري نه هم بیل او سمه اوس

یو نوم مي له خولې وځي رسوا کیږم هره شپه

دا دی د ډیوې په شاني مخکي راته ایښی

تصویر نه دې تاویږمه تاویږم هره شپه

هادي چي له رڼا نه په تیارو کې یم خوشال

د چا په ملاقات مشرف کېږم هره شپه

څه که پسرلی شو؟

تیر پسرلی ښه وو راته لنګي جوړه مېږې وې

ژي له کوچو ډک وو او شړومبې مو هم پریمانه وې

للمې مو کرلې وې ، رمې خر ته روانې وې

بلاربې په آسمان کې، سپینې وریځې له بارانه وې

xxx

تیر پسرلی ښه وو ،ځمکې شنې وې او به ډیرې وې

ټولې یخې شپې پر موږ، په خیر او خیریت تیرې وې

زړونو نه د کرکو او کینو خاطرې هیرې وې

ورکې مو له ذهنه د ناخاپه غمو ویرې وې

xxx

تیر پسرلی ښه وو ، د سبا تمه مو پاتې وه

پس له تورو شپو نه د رڼا تمه مو پاتې وه

تللو سخي جان ته، د دعا تمه مو پاتې وه

هم د خپلو دښتو ، د ښکلا تمه مو پاتې وه

xxx

تیر پسرلی ښه وو ، موږ سرو او بو منګی درلود

ناست مو پاس په تخت باندې، پاچا لکه غمی درلود

مورږه یو امان او میرویس خان او ابدالی درلود

واک مو د کور خپل وو ، او پر سر مو هم پټکی درلود

×××

خپل مو یو نغری وو او د ختهو مو کوړکی درلود

مورږه خپل وقار او خپل عزت او خپل ځایګی درلود

موږ پر سر ځادر او هم د پښو لاندې لیمڅی درلود

نور مو که څه نه وو ، نو مو روغ شانې زړګی درلود

×××

سږ پسرلی راغی ، زموږ میږې واړه وچې دي

چا مو له غرګو نه ، غلا کړې سپینې کوچې دي

پنډې رمې ګرځي ، خو حاصل یې تورې پچې دي

للمې او شدیارې مو ، له تندې وچې وچې دي

×××

سږ پسرلی راغی خو ړانده یو په اوبو پسې

لا ، لاسونه مروړو خپلو تیرو زمانو پسې

خپلو کې اخته یو او لا ګرځو تربګنو پسې

څرنګه اخیستې یو غمونو اندیښنو پسې

×××

سږ پسرلی راغی ، د سبا تمه مو نه شته ده

پس له تورو شپو نه د رڼا تمه مو نه شته ده

نه ځو سخي جان ته، د دعا تمه مو نه شته ده

هم د خپلو دښتو د ښکلا ، تمه مو نه شته ده

×××

سږ پسرلی راغی، خو اوبو چینه مو ورکه ده

ناست د پاچاهۍ پر تخت، یو څوک لکه نانځکه ده

بل مو پر سر اور دی او سره شوې راته ځمکه ده

اینښې پر اوږو مو د غمو توره غرکه ده

×××

ناسته د امان پر تخت، د بل د کور پټکه ده

شنه مو په ذهنونو کې له خپلو ورونو کرکه ده

لا پر موږ واکمنه د جګړو توره شیشکه ده

څه که پسرلی شو ،څه که شنه مو بیرته ځمکه ده؟

۱۸مارچ۲۰۱۲

سیډني/پاراماتا

څه وخت راځې؟

موده دې ډېره وشوه

څه وخت راځې؟

پس له کلونو وطن ښکاري؟

خلک هماغسې دي؟

مینه وړي، بې کینې او میلمه پاله دي لا؟

زوربېدلی، ځپل شوي ، سربداله دي لا؟

لا هم سبا ته اسره نه لري ځوک؟

لا هم بېګا ته ګوله نه لري څوک؟

لا هم شفق ، لا سپیده داغ نه شته ؟

لا هم کورونو کې رڼا،

لا هم څراغ نه شته؟

۲

موده دې ډېره وشوه

څه وخت راځې؟

پس له کلونو وطن ښکاري؟

لا هم ښځې اسیرانې او بیوا که او سیاه سرې ګڼې؟

لا هم د خلکو ،

د کورونو ،عزتونو او شرمونو واک له غلو سره دی؟

لا هم د سیمې او وطن ،

هغه بدنامې څیرې،

پر ځپل شوي ،رټل شوي ، لوټل شوي اولس واک چلوي؟

۳

موده دې ډیره وشوه،

څه وخت راځې؟

پس له کلونو وطن ښنګه ښکاري؟

وایه د کلیو چمبه مارې نجونې شته دي که نه؟

ها د ښارونو مکتبیانې ، آ خونکارې نجونې شته دي که نه؟

زموږ د کلي د لالا ناوې تنور ته ،

جنکې سهار ټولیږي که نه؟

لا په چرګ بانګ بابا ټوخیږي که نه ؟

لا مې ادې ورته ډونګیږي که نه؟

هر مازیګر ،

د حوض پر غاړه ،

چنارونو باندې

لا هم خیلونه د مرغیو راټولیږي که نه؟

لا د اکا دمپور ټوپک؟

ورته ډکيږي ، پرې تشيږي که نه؟

۴

موده دې ډيره وشوه

څه وخت راځې؟

پس له کلونو وطن څنګه ښکاري؟

اخ بختورې ! عجب عيش دې وکړ !!!

ته چې راځې ، خير دی يو سوال کومه !

نور څه مې نه دي په کار،

لږ د پستو ، باران وهلو ، خاورو عطر راوړه !!!

۲۰۱۲/۲/۱۴

سيدني/استراليا

ځواني

لړ خو نوره ښه شه، رانه تللې ځواني راوله

ستا له تورو سترګو، جاروتلې ځواني راوله

 څو به د اوزګارو د خبرو، پروا کیره یې؟

ګرمه مچه راکړه، شرنګېدلې ځواني راوله

لړ خو زمزمه، د کوم ښایستوکي غزل وکوه

بیرته د سندرو غونډې، ښکلې ځواني راوله

څنګه زمانه وه، چې زه هم د خیام ورور ومه

هاغه په شرابو، لمبېدلې ځواني راوله

بیا راته راوګوره، په ډک محفل کې وخانده

ستا په تورو زلفو، زنګېدلې ځواني راوله

راشه چې هادي، درنه قربان د غزل توري کړي

لاس رانه چاپیر کړه او بایللې ځواني راوله

۲۰۱۲/۰۳/۰۱

سیډني

خدایه!

زړونه مو له زنګه خدایه وساتې

نور کلی له جنګه خدایه وساتې

ډیر ځلې لویدلي پاڅیدلي یو

بیا مو له کړنګه خدایه وساتې

ټول عمر به شعر ته ریاضت کوم

ما د بل له رنګه خدایه وساتې

دا د اژدها پر ژامه پروت اولس

روغ د دیو له چنګه خدایه وساتې

ستا پر نامه سل ځلې شهید وطن

بیا د اور له څنګه خدایه وساتې

زموږه د ګودر د مازیګر ښکلا

مسته شوخ وشنګه خدایه وساتې

هاغه د هادي د مات زړګي ستنه

دنګه غنمرنګه خدایه وساتې

۱۰ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

خدایه کابل وساتې!

نن مې کابل جانه اندېښنه درته بیا ډېره ده

ناسته دې پر ګل وجود د کومې بلا ویره ده؟

بیا د کوم ابلیس د قساوت په اور کې سوځې ته؟

لیکه د سرو وینو او لمبو درنه چاپېره ده

×××

ستا وچې لیمې او روغ وجود زما په یاد نه دی

پاک دې شین آسمان د جنګ له دود زما په یاد نه دی

تا چې د دېوانو له منګولو امن وساتي

داسې یو شهسوار او یو موجود زما په یاد نه دی

×××

وایي چې ښایسته وو ته دا خپله ښکلا اور کړځي

ځکه درنه تاوې بلاګانې لور په لور ګرځي

ستا بچي راپاځي چې دا ستا لمنه وژغوري

یو ترابان وو ژني خو سل ترابان نور ګرځي

×××

سور لکه د لال په خپلو وینو آباد پاتې یې

ځکه د دنیا د ښامارانو مراد پاتې یې

د شعرونو پنځمه ټولګه اخ چې لنډې فاصلې وای... عبدالهادي هادي

ځوک دې په دنیا کې د زخمو د ټکور نه شته دي

څنګه چې فریاد وې لا هغسې فریاد پاتې یې

×××

خدایه د توپکو تورې خولې له زنګه ډکې کړې

دلته سکون راولې آرامې دلته ټکې کړې

نه چې په دې ښار کې بیا ماشوم په خوب کې وډار شي

ورکې له هر کوره د تیارو تورې شیشکې کړې

×××

ځومره بې مانا یمه مانا مې په کابل کې ده

خدایه کابل وساتې چې ساه مې په کابل کې ده

څنګه په دې شنه وطن کې شنه خوبونه وکړمه؟

مور مې په کابل کې او دنیا مې په کابل کې ده

۱۷ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

خراب

فتحو خراب کړي يو او ماتو خراب کړي يو

موږ ياره دا خپلو خواهشاتو خراب کړي يو

چاته به په جنګ کې زموږ د ماتې کيسه نه وي ياد

هر ځلې دښمن په دې ماديا تو خراب کړي يو

بس چې د تقدير د بدليدو تکل مو کړی دی

خپلو اورنيو احساساتو خراب کړي يو

موږ چې کله هم چاته د کور لارې پرانيستې دي

ځينو تباه کړي يو او زياتو خراب کړي يو

نورو ته دښمن په نيرنګونو بلا جوړه کړي

موږ خو د دې خپل کاله حالاتو خراب کړي يو

اوس به مو وختي د تمدن برجونه جوړ وو خو

هر ځل يو څو خامو بې احتياطو خراب کړي يو

څنګه مو هادي په تشو لاسو ، سوبه وکړله؟

څنګه اوس د نورو امکاناتو خراب کړي يو؟

۲۷مارچ۲۰۱۲

سيډني

خوشبو

نور خو بختور دي له سپوږمۍ غیږه چاپیره کړي

ځوک دي لکه زما چې زندګي په وعدو تیره کړي

ستا رڼا ته ناست یم د ډیوو په لټون نه وځم

دا به لاکوم نور وي چې تر تا به رڼا ډیره کړي؟؟؟

زړه مې پر چا روغ دی، لکه ساه راکې روانه ده

ګوره تراوش لکه خوشبو زما له شعره کړي

راشي تصور کې هره ورځ نوی غزل راوړي

زه له خلکو هیر یمه خو دا مې رابرسیره کړي

ځوک دي چې د ښار د جنکو سترګې پخې ګڼي

دا خو یې د نوم له اخیستلو نه هم ویره کړي

دوه سترګو هادي د ژوند له ښې بدې ویستلی دی

خدایزده که مرګی هم د چا مینه ورنه هیره کړي

د ځان په لټه

فقط دنیا ، د دې دنیا په شان ده

زه د هغې ، هغه زما په شان ده

د تا غرور، د تا ځواني جانانه !

یوې سیلۍ یوې بریښنا په شان ده

همیش شکې، همیش پر ځان مینه

دا لیونۍ د یوه چا په شان ده

زه یم د للمې، وچې دښتې په شان

او ستا ښایست لکه اوریا په شان ده

ته یې تکرار د یوې ښکلې اروا

د تا مثال د تا اروا په شان ده

دغه د غم، دغه د وینو کیسه

د دې جهان د انتها په شان ده

هادي لګیا دی د خپل ځان په لټه

له ځانه ورک لکه هوا په شان ده

۱۲مارچ۲۰۱۲

سیډني

د خوب او ويښې تر منځ

ځويمه شپه ده چې رڼه تيرېږي

ځويمه شپه ده چې خوبونه وينم

عجيب توپان وي،

بربوکۍ وي ،

سارړه بادونه وي او تالندې وي

زمورړه کلى توپانونو ،ګردبادونو وي په سر اخيستى

تورو بادونو وي په سر اخيستى

تورو تيارو وي،

په رڼا پسې خنجر اخيستى

لکه چې کلي وي نظر اخيستى،

ساه مې ډوبه ،غږ مې دپ وی

او زاره مې چوي

چې د بادونو او ګردونو له شا ،

تپو تيارو او ګرد بادونو له شا ،

نرۍ رڼا او زيږی لمر راووځي

يو خوا عيسى ،بلخوا آذر راووځي

يو مست ملنګ او قلندر راووځي

له واړه کلي نه کړي غيږ راتاوه

باد او باران ،

باندې هم واک چلوي،

وحشي توپان باندې هم واک چلوي

زما د کلي، کليوالو او همزولو ،

له سرونو او مخونو ، نه ګردونه څنډي

زموږ شديارو کې ،

غنم وکري

وچو نهرو کې شي اوبه رواني

ان د سور ګل او د شين ګل ،

خيلخانه

چې له کلو سره خوابدي وو ،

بدي يې لرل

يو د بل وينو ته وو تږي

او مورچو کې ناست وو

سره پخلا کړي،

او په ځان پسې روان کړي واړه

هغوی د ميني مريدان کړي واړه

توپکي ماتي کړي،

نیزې ماتې کړي

د دنیا ټولې اندازې ماتې کړي

د ملنګ مخ نه د خدای نور وریږي

په موږ رڼا د کوه طور وریږي

عجیبه شپه وه هیڅ مې خوب ونه کړ

ساه مې ډوبه ،

غږ مې دپ وو ،

او زاره مې چاوده !!!

جنوري یو ویشتمه ۲۰۱۲

سیډني/استرالیا

د ژوند مانا

ستا یوه موسکا مې د بېخونده ژوند مانا شوله

شکر شکر شکرچې تا وخندل رڼا شوله

زما د ذهن پاڼه دغه ستا پر نامه ډکه شوه

ستا مینه مې ځمکه شوه اوبه شوله هوا شوله

اوس نو د بې ننګه زمانې په مخ کې څه پاتې

بیا مې چې په برخه ستا د دوه سترګو دنیا شوله

خلک زما مخکې د تا نوم اخلي او وخاندي

دا زموږ ساده مینه چې څرنګه معما شوله

لا مې چې له ژوند سره رشته د یارۍ ګورې ته

دا خو دي قبوله د سرکو شونډو دعا شوله

نور نو هادي څه وم خو دا تا سره ژوندی شومه

دغه مې آغاز وو او همدا مې انتها شوله

۵ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

د ژوند هوسۍ

زما د زړه خبره وه د تا له خولې نه ووته

تاته مې له زړه نه چې دعا له خولې نه ووته

اوس دې نو رقيب د کوڅو خاورې په سر واړوي

زما د ژوند هوسۍ د اژدها له خولې نه ووته

ښه شوه چې کامیابه شوې او جنګ د ژوند دې وګټه

نوره دې ځواني ياره بلا له خولې نه ووته

اوس شکر تنها نه يم د تا انځور مې مخکې دی

ډيره موده پس مې چې خندا له خولې نه ووته

راشه راترغاړېوځه او زړه د رقيب وچوه !

اوس خو دې بانه نوره د غلا له خولې نه ووته

ما دې شونډې ښکل کړلې او ده په ګناه ونيوم

دغه ناشولته د ملا له خولې نه ووته

دوی به محفلونو کې د تا هادي لونډۍ ګاڼه

زما به نهيليو کې ښيرا له خولې نه ووته

۱۳مارچ۲۰۱۲

سيډني

افضل ټکور ته چې راباندې ګران دی او یادیږي مې، په لندن کې د هغه د نمانځغونډې په بانه :

د سکوت له انتها

وه د زړه ټکوره ! درنه ځار شم څنګه غلی یې؟

کوم ښکاري ښکار کړی یې او چا په زړه ویشتلی یې؟

یاد دې شي چې شور د محفلونو به له تا نه وو؟

ته مو د سندرو یو لوی برج یې او جګ څلی یې

×××

تا خو د غزل له ښاپیریو سره تار درلود

تا خو به د ښکلو له ټولګیو سره تار درلود

تا به له ځنګل او له ببریو سره تار درلود

تا به له نښتر او له خیریو سره تار درلود

×××

وایه دا سکوت او انزوا له تانه څه غواړي؟

دا بلا دې ونه خوري ! بلا له تا نه څه غواړي؟

درد دې د زړه جار شمه ناره یې کړه، اوچت یې کړه

درد ته ژبه ورکړه، نور دنیا له تانه څه غواړي؟

×××

د شعرونو پنځمه ټولګه اخ چې لنډې فاصلې وای...　　　عبدالهادي هادي

پاڅيږه د حسن بتخانه په ګډا راوله

ټول غزل شه زمانه په ګډا راوله

شابه د سکوت توره پرده په چيغو څيرې کړه

بيا نغمه نغمه شه ميخانه په ګډا راوله

×××

ښه شوه موده پس دې، د سکوت له انتها اورم

نن د تيمز له غاړې، د شرقي صوفي سما اورم؟

دا له کوم قفس نه ، د بندي مرغه چغا اورم؟

خدايه په يورپ کې، د حمزه آواز رسا اورم؟

×××

زه او ته ټکوره ! شته وطن کې بې وطنه يو

څو شهيد سرونه ، جدا شوي له خپل تنه يو

مورږه د بودا د نړيدلي وجود غړي يو

چا را قاچاق کړي تر سيدني او تر لندنه يو

×××

وې وژلو وې وژلو ، کور يې رانه واخيسته

زموږه په نغريو کې بل اور يې رانه واخيسته

موږه ابريجنل(۱) يو زموږ زور يې رانه واخيسته

ټول په غم اخته شوو ، ټنګ ټکور يې رانه واخيسته

×××

خو:

دا غمونه لږ دي زموږ زړونه ماتوی نه شی

موږ لا ژوندي يو موږ ځوک محوه کوی نه شي

زه او ته به دواړه دا دنيا په شعر روښانه کړو

موږ له دې لارې هيڅ جابر راګرځوی نه شي.

۹ می ۲۰۱۲

سيډني

د غم کيسه

دا د جنګ او د جګړو کيسه اورېده ده

زموږ د غم د اوږدو شپو کيسه اورېده ده

ستا له ښکليو خوبولو سترګو ځار شم

زما د وير او بېخوبو کيسه اورېده ده

ستا مغرور مغرور کاته، زما سوالونه

دا د وربيو او مړو کيسه اورېده ده

اوس عادت يم، په دې هيڅ نه خپه کېږم

ستا په شونډو د بانو کيسه اورېده ده

لږ دې ليچې را اوږدې کړه چې سر کېږدم

د سفر د ستومانو کیسه اورېده ده

ما چې سترګې پرانیستلې په غم سر یم

دې وطن کې د غمو کیسه اورېده ده

هادي داسې په ځوانۍ په زړه سوری شو

چې یې بیا د رغیدو کیسه اورېده ده

۱۰مارچ۲۰۱۲

د لطافت شیوه

اوس په ژوندون پوه شومه، ایله مې ژوند نه خوند واخیست

خوب کې مې جانانه ستا له شونډو چې پیوند واخیست

خومره وم بیخوبه، څنګه سترې ستړی پریوتم

خوند مې د خوبونو ستا پر سپین ښایسته مړوند واخیست

تا که د (ماري)د لطافت شیوه درخپله کړه

ما هم د(جبران) له سرودونو ځنې اند واخیست

ما ویل چې حسودې زمانې ته به دې نه ښیم

بیا مې په محفل کې ستا پر نوم باندې سوګند واخیست

ستاسو په مالت کې رقیب ډک تو پک نیولی وو

مرګ راته حیران وو چې ما ستا د شونډو قند واخیست

ولیکه هادي لږ په آسانه چې عشق څه شی دی

ګوره که کوم سوی دردیدلی ورنه پند واخیست

د نورچینه

تا پر ځمکه وویشتمه ستا د لاس آینه ومه

سل ځلې دې مات کړمه خو لا هم درسره ومه

بیرته دې راوکتل ذرې،ذرې دې ټول کړمه

مخ ته دې چې ونیولم لا هغه ښیښه ومه

یاد دې شي جانانه کائنات مې ټول مهار وو خو

تا ته به چې راغلمه نو پروت به په سجده ومه

ستا پر نرمو شونډو به چې تاو شومه غزل به شوم

تا به ترنم کړمه د تا د خولې ټپه ومه

څنګه له حالاتو سره واوښتې را واوښتې؟

ته د نور چینه وې او زه ستا د مخ جلوه ومه

مه پوښته چې څنګه یې هادي ته غیږه خلاصه کړه

تاک په دې پوهیږې چې زه ستا د عشق کیسه ومه

مۍ ۲۰۱۲

سیډني

دا خلک او دا ښار

مالدار خلک به ډیر وي ، سړي کم دي په دې ښار کې

ذره عقل یې نه شته ، داسې هم دي په دې ښار کې

د پندو کتابونو او ویب پاڼو ، شاته پټ وي

په خدای له جهله چوي ، چم په چم دي په دې ښار کې

د ګیډې غم یې نه شته ، په فتنو سره اخته وي

یو څو خو د دجال بچي ، سم دم دي په دې ښار کې

ماضي ده ورنه ورکه ، او له حاله دي په تیښته

بې میني، لکه مړي ، یو رقم دي په دې ښار کې

رښتیا یې که زړه تنګ وي، دا وطن یې نه خوښیږي

حیران یم چې بیا ولې ، دلې تم دي په دې ښار کې

د اهل او د غله او د قاتل توپیر یې نه شي

هر چا دلې لمبلې ، په زم زم دي په دې ښار کې

جنوري ۲۰۱۲

سیډني/ استرالیا

دردہ !

دردہ، دردہ وہ نامردہ ! درنہ مرمہ

ما کیسہ دمینې سر دہ درنہ مرمہ

غږدې اورم ساہ مې ډوبه، ډوبه کیږي

هنګامه دې د سفر دہ درنہ مرمہ

که په لاره کې دې لاس د رقیب ونیو

درته وایمه په زغردہ درنہ مرمہ

یوہ غاړہ، یوہ خوله خو رانه واخله !

چې لګیا یمه درګردہ درنہ مرمہ

زندګي خو اجارہ زموږہ نه دہ

ژوند رڼا د مازیګر دہ درنہ مرمہ

هادي سره تبه کې پروت دی غزل لیکي

دا شیبه سمه محشر دہ درنہ مرمہ

۱۲ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

دعا

زما دعا درته هماغه ده چې کړې مې وه

چې چیرې ځې ،

زما دعا به درسره وي یاره

اولوی الله به درسره وي یاره

زما اروا به تر تا مخکې درومي !

لمر او رڼا به تر تا مخکې درومي

زموږه خلکو ،

نوی فال نیولی

هغو په ښو ،

سږنی کال نیولی

خلکو اسره ،

د تا په شال کړېده

دعا یې خدای ته ،

د ښه کال کړېده

ته خو ځواني لرې ،

ښکلا دې شته ده !

او له سپرلو ښکلې خندا دې شته ده

که دې وطن کې زموږ شپه راغلله

يا دې پرلار ،هلته دمه راغلله

ته خو غني يې خندا ډيره لرې

ته خو له حد نه ښکلا تيره لرې

پر وچه ځمکه ،

د ښکلا جاګير خو تا سره دی

د ماتو زړونو،

آبادۍ اکسير خو تا سره دی

زما وطن ،

د وچکاليو دوزخو کې سوی

زما ملت ،

په سرو اورونو او لمبو کې سوی

هلته وطن کې

زما او ستا پر خاوره

د خندا ګانو هنګامه جوړه کړه

او،

د ښايست د پسرليو کارنامه جوړه کړ

د خپلو سرو شونډو خندا وکره

هلته ښايست ،

هلته ښکلا وکره

ته د سپرلو الهه

تا سره ډیر دی ښایست

زما دعا درته هماغه ده چې کړې مې وه

چې چیرې ځې ،

په مخ دې ښه،

تر مخ دې سره ګلونه

زه به مې سترګې،

د باران د ړنو څاڅکو په شان

د تا پر لاره په پرتو

او پستو شوو خاورو وشیندمه

څو چې راځې ،

زه به دې لاره څارم.

دعاګاني

اوس پر تيارو بر يم رڼاګانې راسره دي

ستا د نرمو شونډو دعاګانې راسره دي

نور شکر يو اځې دا اورېده مزلونه، نه وهم

اوس دې د يادونو لواګانې راسره دي

ياره په وينېتو کې مې دا سپين تارونه مه شميره

لا مې نفس ياغي دی ګناهګانې راسره دي

اوس به مو مالت کې توري شپې وخته روښانه وې

څه وکړو ګاونډ کې بلاګانې راسره دي

زه لکه ماشوم چې خوله وانخلمه خوب نه راځي

څه وکړم انسان يم خطاګانې راسره دي

يو چې هادي سترګو کې د خوب په شانې وساتې

څو نورې همداسې آرزوګانې راسره دي

۳۱مارچ۲۰۱۲

سيډني

(یو څه گناه خو رانه شوې وه چې ته یې راکړې
څه وشوه خیر ، الله په دې دنیا عذاب راکړ)

ډالۍ

نن یې راته وخندل او نن یې سور ګلاب راکړ

خلکو مبارک مې شه ! یو چا راته څواب راکړ

څم چې دغه ټوله میخانه په ګډا راولم

شور یې د ځوانۍ راوړ او سوز یې د رباب راکړ

ما چې به ټول عمر د چا نوم په تسبو اړاوه

خدای مې د عمرونو د توبو راته ثواب راکړ

نور به د آشنا په اشارو باندې ګام اخلمه

ژوند یې څه پروا که پر اوبو لکه حباب راکړ

ښکلې چې لمدو زلفو ته شرک ورکړ راوبې کتل

سترګو یې د سل زره غزلو یو کتاب راکړ

کله نه هادي چې نذرانه د چا د زلفو شوم

خدای راته یو زړه له شوره ډک لکه دریاب راکړ

ډيوه

راپه ياد يې ، اندېښنه دې راسره ده

زما هم تبه ده، تحفه دې راسره ده

نور مې شپې، د زړه له کوره په وتو دي

شکر شکر ، مخ ډيوه دې راسره ده

درد دې اخلم، توره تبه به دې پرې شي

د سخي ملنګ، نسخه دې راسره ده

څله رېږدې، څله داسې اوتر ګورې؟

راشه واخله، لوپټه دې راسره ده

سخت ساړه دي، بهر واورې ډېرې شوي

غلې کېنه، بيګا شپه دې راسره ده

لا وختي ده، لا خمار خمارويده يم

لا د ګل وجود ، خوله دې راسره ده

۱۲/۲/۲۱

سيډني

رنګ

دلته دا ځانونه په بل رنګ نو خلک ولې کړي
سترګې نا آشنا کړي لار په څنګ نو خلک ولې کړي

مورې په سرو شرابو چې کاپر کاندي تکفیر مو کړي
دومره په آسانه کار د بنګ نو خلک ولې کړي

مورې د میني تږي خو په میني پسې نه رسو
نه پوهیږم یاره چې دا جنګ نو خلک ولې کړي **

خدای خو دا انسان لکه غمی داسې پیدا کړلو
کله لکه او سپنه دا زنګ نو خلک ولې کړي

مورې خو دومره نه یو چې یو بل ته خوشالي ورکړو
خدای چې څوک خوشال کړي دا زړه تنګ نو خلک ولې کړي

لا هم چې هادي په محفل کښ شم ځیني وریږدي
ویره له دې خوار فقیر ملنګ نو خلک ولې کړي

رود، زیارت او کلی

د غره پر سر چې يو زيارت ، پر يو ملنګ دی آباد

ورلاندې رود ، دی، زموږ کلی يې تر خنګ دی آباد

عجيبه خاوره ، عجيبه يې معرفت شوی دی

وايي وطن د افغانانو خو ، په ننګ دی آباد

چې مرګ او ژوبلو ته يې ګورې، ته وا ، ورک شو ملت

د وينو سيند کې يې چې ګورې، په بل رنګ دی آباد

چې څوک مو پريږدي په آرام، چاته خطر خو نه يو

چې څوک مو وژني، زموږ تاريخ خو بيا په جنګ دی آباد

زما ملت له ولږې مري، وچې ګولې ته حيران

په کوه نور يې تاج د پيغلو ، د پرنګ دی آباد

ياره هادي د ښار د خلکو ، دوه مختوب نه ستړی

څه په رباب، څه په چلم او څه په بنګ دی آباد

جنوري ۲۰۱۲

سيډني/ استراليا

زړه تنګي

غواړم له ژوند سره يو کار وکړمه

نور به نه ښکار شم نه به ښکار وکړمه

وايه چې څه ورړ رياضت وکوم؟

چې دې شکي زړګي ته لار وکړمه

لکه د مار مې په زړه نيښ راکوي

پر کوم جانان چې اعتبار وکړمه

د ښکلو ميني نه توبه وباسم

خو دا ګناه تکرار تکرار وکړمه

لاخو ځواني ده ليونتوب دی شيخه !

ځنګه له ځنبلو نه انکار وکړمه؟

لکه ماشوم مې دا عادت پاتې دی

خپله ګناه ، خپله اقرار وکړمه

هادي دا ژوند مې دومره تنګ کړي کله

وايم په خپل تندي ګذار وکړمه

۱۵مارچ۲۰۱۲

سيډني/پاراماتا

دګران سالک د یوه غزل پر ځمکه:

زمانه

څنګه زمانه وه ، زمانه زما په لاس کې وه

ستا د خوږو شونډو ، پیمانه زما په لاس کې وه

تا به چې له کبره پاس د هسک هنداره ورویشته

زه به درنه تاو شوم نذرانه زما په لاس کې وه

تا به تورولې ښکلې سترګې په رنجو باندې

زه به درته ناست وم آیینه زما په لاس کې وه

یاد دې شي خیام چې راته مخکې ګوره ایښې وه

ټول نیشه نیشه وم میخانه زما په لاس کې وه

خومره خوشالي وه، خومره ښکلې زندګي مې وه

ستا د تورو زلفو زولانه زما په لاس کې وه

خود به مې اوس ژیړ بشرا او خیرې ګریوان ژاړمه

وخت وو چې د ښکلو آستانه زما په لاس کې وه

تا چې د هادي د زړه کعبه په کاڼو وویشته

دا خو ستا د مینې آشیانه زما په لاس کې وه

۲مارچ۲۰۱۲

سیډني

زندګي

خومره خوشې، څومره سترې زندګي وه

بې له تا نه چې ما کړې زندګي وه

خپله دلته ، روح مې چیرته سرګردانه

زاره چاودې، میراتمرې زندګي وه

ستا د شونډو ، له سرو میوو مې پیدا کړه

ګنې ما نه اوبو وړې زندګي وه

زمانه څومره بدرنګه وه چې نه وې !

د بلا د کاله غړې زندګي وه

ولې پوښتې، چې ژوند څنګه تیریدلو؟

بې له تا نو هغه مړې زندګي وه؟

اوس خو ښه یم هادي ساه راکې چلیږي

پخوا ډیره مخ پر زوړې زندګي وه

۲۰مارچ۲۰۱۲

سیډني/پاراماتا

سپر

غږ مې اورې؟ تا ته وایم زندګي

ته به زما یې، زه به ستا یم زندګي

ما په سرو شونډو درتاو کړه، هیر مې نه کړې

ته سفر، زه دې دعا یم یم زندګي

ما درواخله، ستا په لاره باندې پروت یم

چې هیر شوی له هرچا یم زندګي

د دې ټولې دنیا پام زموږ په لور دی

چې زه څرنګه تا ستا یم زندګي

هیڅ په لاره له تیارو نه مه ویریږه

زه دې سپر د هر بلا یم زندګي

پښې دې ریږدي، ساه دې سوې، درنه لویږم

چې تر څو به درپه شا یم زندګي؟

هادي څنګه به آباد وم په ملګرو ! ! !

اوس په لوی ښار کې تنها یم زندګي

۱۵ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

سترړی

سخت د ژوند له ماتې لوبې سترړی یم

نور له دې میراتې لوبې سترړی یم

نور دې نو له خولې نه زهر نه څکم

خدای چې له دې پاتې لوبې سترړی یم

څنګه دې د خلکو د خبرو کړم

ستا له دې پساتې لوبې سترړی یم

سل ځلې شیبه کې مروره شې

بس، له بنګړي ماتې لوبې سترړی یم

راشه په ربنتیا ، راته راغاړېوځه

ډیر دې له دې زیاتې لوبې سترړی یم

یو ذولقافتین غزل:

ستوری

ستا د سترګو له تاوانه، وتل ګران دي

لمر ته مخامخ ، جانانه کتل ګران دي

توره خاوره یم ، د پښو لاندې مې ځای دی

او ته ستوری، تر آسمانه ختل ګران دي

ستا د سترګو ، حدیثونه راته وایي

چې د ښکلي زړه ، آسانه ساتل ګران دي

دا خو نه شي چې د سوال ، لمنه پرېږدم

لاس له ځان او ، له ایمانه وینځل ګران دي

د رقیب د خیلخانې دي ، لاس آزاد وي

ورته وایه ، له افغانه ګټل ګران دي

هادي سل ځلې ، په ورځ کې درنه ځار شي

تا ته یو ځلې ، تش ګرانه ویل ګران دي

۲۰۱۲/۲/۲۳

سیډنی/کانبیرا لاره

ستوري او سپوږمۍ

غم دې نه دی لکه سیوری راسره وي

بلا وخت شو دا سرزوری راسره وي

لکه مست نیشه له ځان سره خندېږم

چې هر یاد دې لکه ستوری راسره وي

تش د خدای په توکل په لاره نه ځم

خپل مرام او یو تګلوری راسره وي

له تیارو سره په جنګ کې تنها نه یم

د دنیا هر یو کمزوری راسره وي

دا چې ستوري او سپوږمۍ مې پښو کې رغړي

دا خو ستا د نظر لوری راسره وي

هادي څومره نه بدنام یم چې یادېږم،

د یو چا د نامه توری راسره وي

۲۹مارچ ۲۰۱۲

سیډني

سرسام

ټوله رڼا ستا شه ګلې زه تياره ماښام شوی يم

پريږده د نظر په شانې پروت د چا پر بام شوی يم

مه مې پخوه چې نور د اور د تېنګې نه يمه

پوخ يمه د ننه له بهر نه يو څه خام شوی يم

زه خو د دنيا د رواجونو پروا نه ساتم

عقل دې د نورو وي زه د غسې سرسام شوی يم

زما او د سکون له وړکتوبه سره ورانه وه

ژوند د پښتانه يمه په منډه او نارام شوی يم

پريږده چې شکي دنيا ايمان په ګمان وبايلي

پروت لکه مظلوم بندي په سل رنګه بدنام شوی يم

ته د سترګي خوب اوسه د شنې ونې په سيوري کې

زه لکه احساس د سترګيا ستا د خوږ اندام شوی يم

مه وايه هادي ته چې ماضی له ذهنه وباسه

داسې پريشان لکه د مات پوځي انجام شوی يم

سزا

همیش سترې، تل بېخوبه،

لالهانده، لالهانده،

زندګي هم عجیبه ده

نیمه ورځ ده نیمه شپه ده

څه پېچلې فلسفه ده !

د جانان وجود رڼا ده

په دې ټول جهان خوره ده

د ښایست په میخانه کې

د هر چا یوه پیاله ده

د چا ډکه ، د چا نیمه

د چا لاسو ، نه چپه ده

دا د ژوند ټوله کیسه ده

ورک سکون ته تلوسه ده

عجیبه ده ، عجیبه ده

زندګي د ستا خندا ده

د ستا سترګو کې دنیا ده

ستا وجود د چا رڼا ده

عجیبه ده ، عجیبه ده

زندګي زموږ سزا ده

نا مالومه شاني يون دی

نا مالومه انتها ده

۱۹مارچ۲۰۱۲

سيډني/پاراماتا

سکون

ځنګه دې کلک په خولګۍ لاس نیولی

چا دې جلب د زړه د آس نیولی؟

له غرونو ،غرونو ،دریابونو اخوا

زړونو مو څرنګه تماس نیولی؟

خیر دی یو شین ځراغ خو بل وښایه !

لږ مې ژوندی کړه، زړه مې یاس نیولی

په زړه دې پوه یم، په خوله هیڅ نه وایې

ذهن دې وریځو د وسواس نیولی

ای د سرود او ترنم الهي !

ما دې په چوپې خولې قیاس نیولی

یوې خبرې دې اوبه، اوبه کړم

وجود مې ټول عجیب احساس نیولی

د چا د بد نظر پروا ونه کړې

ما دې قران تر سره پاس نیولی

هادي د خپل کلي سکون راکوي

ما چې د شنو چایو ګیلاس نیولی

۲۰۱۲/۰۲/۲۰

سیډني

سونامي

فیس بک او مسینجر او زموږ د کلي د جومات پیتاوی یو شانته دی

هلته هم زموږ د کلي اوزګار خیل سره راټول او

خپله ښه د نورو سپکه کوي،

دلته هم،

له هره ګوټه،

کار نه غلي، روزګار وهلي، د ژوند له شوره تښتیدلي خلک،

نوي ځوانان او پیغلې،

یا هم د مرګ په تمه ناست وګړي،

د زړونو بړاس وباسي،

او تر نیمو شپو خوشې خبرې کوي.

چیرته په زرو کې یوه د کار خبره وشي،

خو نور ټول د میس یو، کیس یو او هاهاهاها لولز، په ځړو،

د ښکلي وخت د قتلولو،

ډرامه روانه.

د ورې شوې، لنډې شوې دنیا ،

د تکنالوجۍ دې سونامي ته ، د چا پام هم نه دی.

۲۰۱۲/۱/۱۲

سیدني/استرالیا

شپه

شپه له کیسو ډکه ده او شپه ډیره خاموشه ده
شپه د سفید پوشو ګناهکارو پرده پوشه ده

دا سپینه لمن او دا اوږده قبا چې ګوري ته
دا له بلا ډیرو ګناهونو هم آغوشه ده
شیخه ! اوس به څه له خپلو تیرو توبه وباسو
زموږ خو والله تو له ځواني تیره دریانوشه ده
چا په اسطورو کې د بنایست الهه یاده کړه
ما وې دا خو ته یې، زموږ د کلي ګلفروشه ده
ساه مې په کالبود کې د سکوت پنجره ماته کړه
اوس یوه نغمه د دریابونو له سروشه ده

ګرانې د هادي د غزلونو تعبیر ته یې بس
نور یې د ژوند پانه ګنې پاتې له خروشه ده

۰۹ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

شپیلۍ

ډېره زمانه شوه چې د شر خبرې اورمه

دې د کفر ښار کې زه اکثر خبرې اورمه

خومره خوش نصیب یم چې اوس تا سره یادېږمه

ستا د محلې د هر نفر خبرې اورمه

زه له ماشومتوبه په همدې خبرو روږدی یم

هر سهار د توپ او د لښکر خبرې اورمه

زما د خپلو غرونو او ننبترو ژبه یاده ، ده

پورې د دې غره او د ننبتر خبرې اورمه

لا خو مې شپیلۍ ده د ګودر د ترانو ژبه

ستا د ښایستونو د محشر خبرې اورمه

اوس خو د هادي د شنو خوبونو جزیره یې ته

هر خوا نه جانانه ! ستا په سر خبرې اورمه

۱۲ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

شرارت

واه د نور د کرښو تلاوت نه وو نو څه وو دا

جوړ دي په محفل کي قیامت نه وو نو څه وو دا

زما چي د زړګي په درزا ټول عالم خبر شولو

ستا د شوخو سترګو شرارت نه وو نو څه وو دا

نن چي مخامخ شوو زموږ دواړو رنګ الوتی وو

بل که په زړه اور د محبت نه وو نو څه وو دا

چا به چي زما خبره وکړه ته به سره شولې

دا دي که له ما سره الفت نه وو نو څه وو دا

تا به دي د حسن غزل بیا بیا رانه وغوښته

ستا پر ښکلو شونډو باندي ست نه وو نو څه وو دا

ډېري اوږدي شپي مي ستا د زلفو ذکر وکاوه

وايه که ځانګړی رياضت نه وو نو څه وو دا

ستاسو په مالت کي هادي ټولو خلکو وپیژاند

رنګ دي که د میني په تومت نه وو نو څه وو دا؟

۰۷ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

شرط

ستوري رانه وتښتي او توري راته رام نه شي

نن دې له غمونو سره هیڅ رنګه ناکام نه شي

ښکلې په مهینو شونډو دا دعا را تاوه کړه

داسې ورځ دې نه وي چې غزل درته الهام نه شي

زه خو له دې خپلې تنهایۍ سره خوشال یمه

ګوره که د وخت د شرپسندو راته پام نه شي

اوس دې پر بلۍ د سپوږمۍ مخ رڼایي ګورمه

هسک که تر دا منځه د رقیب د کاله بام نه شي

لاس کې دې سیتار، خوږه خندا او لاهوتي سرود

څنګه مې زړګی درته غني نه شي خیام نه شي؟

څوک چې مورډه وژني دی هفت سین ورسره ونمانځي

داسې بې ضمیره دې رهبر د چا د قام نه شي

نن یې له رقیب سره د سر د لوبې شرط ایښی

دوا کوه چې ستا غریب هادي پکې ناکام نه شي

۰۲ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

شعر

چانه په ځنګل کې زړګی هیر نه دی
ځکه خو ځنګل د تا په خیر نه دی

خو مره هم چې ځان سره سوچ وکوم
تا نه والله زړه ته څوک راتیر نه دی
تش هسې بکواس هسې خبرې دي
ستا ذکر چې نه وي پکې شعر نه دی
بیا دې التفات راکې ساه پوه کړله
درد مې د زړګي هغومره ډیر نه دی
څنګه ټوله ریږدې لارې څارې ته؟
لاس خو مې تر ملا درنه چاپیر نه دی

نن خو دې هادي له ټنو وساته
لا یې پخوانی زخم کوشیر نه دی

۵ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

شک

اوس مې د خپل سيوري ملګرتوب باندې هم شک کوم

تو لعنت د وخت پر نارينتوب باندې هم شک کوم

خدايه ! څه نامردې زمانې ته دې ورګډ کړمه

دې غرض آباد کې سړيتوب باندې هم شک کوم

چا د يوه ښکلي زړه هنداري ته ګذار ورکړ

ځکه يې د ذات پر سپيڅلتوب باندې هم شک کوم

ياره د شرابو سمندر کې اثر نه شته دی

لا چې د هادي پر ليونتوب باندې هم شک کوم

شکرانه

سږ د ګلو او سنځلو پریماني ده

خدایه شکر د غزلو پریماني ده

ته چې سترګې راکړې کړې، غزل راشي

څه د سترګو اوبولو پریماني ده

بلا ډیره تنهایي مې کړله تیره

اوس د ګل مخ ، د کتلو پریماني ده

لږ خو راشه ، سږ مې تول پتې کړلي

د سوکړکو ، د شوتلو پریماني ده

عجیب وخت شو ، ښار له ښو خلکو نه تش دی

هرې خوا ته د ارجلو پریماني ده

هادي یخې شړومبې شومې، غزل لیکي

ستا په خوا کې، د بوتلو پریماني ده

۲۰۱۲/۰۲/۲۵

سیډني

شهکار

يو شين طوطي د ځان غوندې چغار راته رانښيي

د تاسو تر مالته پورې لار راته رانښيي

لګيا يم تصور کې تا له تورو جوړومه

انځور دې په ځنګله کې شين چنار راته رانښيي

بيګا مې عجيب خوب ليد ، ته وا ښه دې ليد جانانه !

يو څوک راته لګيا وي او سيتار راته رانښيي

دا زړه ضدي ماشوم مې د تا سپينه خولګۍ غواړي

دا سره سره اننګي دې په وار وار راته رانښيي

جانانه ما په خپله ځان په دار دی زړولی

سرې شونډې چې ګناه، بانه اقرار راته رانښيي

دا څيني ظاهربين چې زموږ زړونه ليدی نه شي

ويښتو کې مو لګيا وي او سپين تار راته رانښيي

اې لېږد هادي زړه کې دغه خپل انځور ته ګوره

د خدای د خلقتونو يو شهکار راته رانښيي

۲۳ اپريل ۲۰۱۲

سيډني

عادت

زړه خومره نازک لکه هنداره وي
دا غمی خو جوړ د چا له پاره وي

څه که دې سپرلی د ښایست خپور شي بیا
زما به پکې برخه هسې خواره وي
خپل کارونه پرېږدي موږ ته وګوري
ستا د کلي خلک څه اوزګاره وي
سترګې چې مې ورشي دا په خوب ګورم
شین پتې وي ته وې او شنه باره وي
لا مې دا عادت د کلي پاتې دی
جیب مې ډک له چرسو له کوکناره وي

ستا به هادي هیر او که په یاد به وي
زما خو درته تل سترګې په لاره وي

۱۴مارچ۲۰۱۲

سیډني/پاراماتا

غروب

زړه دومره ناچار شي چې سلګو سره ملګرى شي

لوز دې د دروغو چې وعدو سره ملګرى شي

ښوک دي چې د لوبو د نانځکو په تول نه تلي

ښنګه دې ساده زړه له هغو سره ملګرى شي؟

سم دې دا مغل نظر زما خونه ميراته کړي

کله چې محفل کې له پردو سره ملګرى شي

پريږده چې دې سرو سرو اننګو نه مچه واخلمه

پريږده چې پښتون له پرنګو سره ملګرى شي

لړ راته راوخانده زخمي زړه مې ټکور کړه بيا !

ګوره که دا ژوند مې له اسرو سره ملګرى شي

زيړ مازيګرى شي د غروب منظره جوړه کړي

لمر دې چې د مخ د زلفو غرو سره ملګرى شي

ستا دغه هادي په زړه ماشوم دى لړ يې ښه ساته

تا نه چې خوله واخلي له نيشو سره ملګرى شي

۸مارچ۲۰۱۲

سيډني

فیس بک

۱

هیلو ! شته یې صیبه؟

سلام. شته یم وروره

څه کیسې دي؟ ژوند څنګه دی؟

بد خو نه یم ، ساه وباسو.

رښتیا ستا ستېټ مې خوښ شو !

ښه رښتیا دي خوښ شو ؟

هو لایک مې کړلو.

هغه ستا عکس هم ښه وو

والله چې ځوان ښکارېږې !

هههههه ، قربان دې شمه.

ښه نو زما ستېټ هم ګوره، یو څه مې نوي پوست کړل،

یو چا چټیات لیکلي ، یو ښه ځواب خو ورکړه !

آشنا بیغمه اوسه، همدغه اوس ورځمه

داسې ځواب به ورکړم،

چې یې زړه له دنیا بد کړم درته

هره خبره به یې رد رد کړم درته

ښه نو اوس ځمه درنه

خو چې کومنټ دې یاد وي ! ! !

ورځه بیغمه اوسه

۲

څه نوې زړې؟؟؟

اوهو ته یې؟

سلام ، سلام استاده !

وطن کې بیا انتحاري شوې ده،

څلور کې مړه او لس زخمیان دې پکې،

وایي چې ټول بیوسه خلک مړه دي.

اوه ، الله دې رحم وکړي.

نور څه نه شته نوي؟

نور به نو څه وواېو،

صحت مو ښه دی استاد؟

ښه یم ، په مخ دې ښه شه دستي

صاحبه روغ دې غواړم.

۳

اوهو چټ کې خو هیڅوک نه شته

اوس به نو هوم ته ولاړ شم

اوهو یار خو سندره ایښې

دې بل بيا عکس جګ کړی

عجيب تازه ښکاريږي ! ! !

راځه چې لايک يې کړمه

اوهو ښه شو دا يې سپک کړي سره !

هاهاهاها والله چې ټول رښتيا دي

همدوی را وران کړ وطن

همدوی قتلونه وکړل

همدوی پردي راوستل

شپه هم ناوخته ده ،خو ځه يو ښه کومنټ پرې ليکم.

۴

سړيه سات وګوره !

شپه له دوو اوښتې ،

او ته ،

لا د شيطان دغې بکسې ته ناست يې

دنيا ويده ده،

او ته ،

مفتي کيسې ته ناست يې

خدای دې کور د کمپيوټر د خالق وران کړي

په وايرس دې دا لب ټاپ درته وران وران کړي

دا یاران دي څومره ډیر دی

یو خو نه دی،

له سلګونو نه ور تیر دي

له دي ټولو به یي ښځې په عذاب وي

دي فیس بک به هر یوه نه وړی خواب وي

۵

ښځې بس کړه

دا دی خلاص شو ،ساین اوت کیږم

کمپیوتر شوټ ډاون کومه

نور نو سترې یم ویدیږم

اخ کومنت شو رانه پاتي....

جنوري ۲۰۱۲

قبله

ځواني جار د تا له نومه کړم جانانه

ته چې نه یې، شعر له کومه کړم جانانه؟

ستا د زلفو په ماښام پسې زړه چاودی

ژوند بیخونده، بې مفهومه کړم جانانه

ستا د مخ قبله به کوم لوري پرته وي؟

وایه څرنګه مالومه کړم جانانه؟

یو د سترګو چریکي جګړه دې ښه ده

نور نفرت د جنګ له نومه کړم جانانه

د دې ښار په رنګینو کې سکون نه شته

چا له خپل کلي محرومه کړم جانانه؟

لا هماغسې دښمن د هر فرعون یم

لا هم مینه له مظلومه کړم جانانه

یوه لپه د کابل خاوره خوراوړه !!!

چې مې ډکه ترې رجړومه کړم جانانه

۲۰۱۲/۰۲/۱۰

سيډني/استرالیا

قمار

خیر دی درسره دې وي په کار نه دی
تانه که زړګی زما اوزګار نه دی

یاره رانیژدې شه لږ مې تود کړه ته
غیږ مې تشه مه پرېږده سهار نه دی

ستا د سرو منګولو د زور نه دی نور
رغوي کې دې زړه دی څه انار نه دی

ګوره لوپټه له ځانه تاوه کړه
دا خو زمونږ کلی دی څه ښار نه دی

ګوتې مې د زړه په مراندو مه وهه
غیږه کې دې زه یمه سیتار نه دی

دا ځل مې دا ژوند له تانه ځار شه خو
مخکې مې وهلی دا قمار نه دی

چا وې د هادي پانه اوښتې ده؟
ګوره د ښایسته وو پرې وار نه دی

۲۷ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

ګناه

څه ښایسته ګناه باندې مې ونیسي

ستا د شونډو غلا باندې مې ونیسي

خلک ورپسې او رقیب مخکې وي

دې توره بلا باندې مې ونیسي

لاره خو تیاره وي تر تا درشمه

ستا د مخ رڼا باندې مې ونیسي

دار راته تیار کړي، فتوا ولولي

حکم د ملا باندې مې ونیسي

ښه دی ارماني له دنیا نه ځمه

ستا د خولې دعا باندې مې ونیسي

ما هادي له خدایه تل همدا غوښتل

تا سره خندا باندې مې ونیسي

ګونګی

پاتې مې زړګی دی ستا لاسونو کې

مات نه شي منګی دی ستا لاسونو کې

وایه چې د چا زړګی دې وسیزه؟

بیا خنګه لوګی دی ستا لاسونو کې

مړ شمه ژوندی شمه شیبه شیبه

ژوند دی که مرګی دی ستا لاسونو کې؟

ټوله زندګي مې ستا په واک کې ده

جوړ چې مې کوډګی دی ستا لاسونو کې

هاغه سندرمار او خبرلوخ هادي

څرنګه ګونګی دی ستا لاسونو کې !!!

۱۱ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

کافر حسن

مـالت رڼا دی زه تیاره کې ناسـت یم

په سرو لمبود دوزخ خوله کې ناست یم

دا یـو امـید راته سـکون راکـوي

چې ته خوشته یې، ستاپه زړه کې ناست یم

اوس کـه راګـورې څوک بـه هیڅ نه وایي

اوس خو ملنګ یم په کوڅه کې نـاست یم

لـه خدایـه مرګ غـواړم، اوبـه اوبـه شم

رقیب دې خوا کې، زه په وره کې ناست یم

ظـالـمـې لـږ خـو لـوپـټـه کـړه لـرې!

یو شوخ نظر دې ګریـوانه کې نـاست یم

د تـا کـافـر حـسن تـه لاره نـیـسم

لکـه طالب پـه پوري غـره کې نـاست یم

دا درتـه چـاوې چـې آبـاد شو هـادي؟

لا خـو د غـم پـه تـنـاره کـې ناست یم

۱۱مارچ۲۰۱۲

سیډني

کاڼی

خدایه شکر، غزلزارو کې اوسیږم

ستا د دوه سترګو هندارو کې اوسیږم

ستا د مخ له کعبې تاو شمه،مومن شم

ګنې غرق یمه کفارو کې اوسیږم

د دښمن تندی چې ګوري، زه وریاد شم

توره تیږه یم، په لارو کې اوسیږم

لا مې روح ، په پورې غرو کې سرګردانه

لا په للمو ، په شدیارو کې اوسیږم

د ښایسته خلکو ، کمی دی په دې ښار کې

په دوه مخیو ، په ناکارو کې اوسیږم

هر فرعون ته ، تیره کاڼی یم د غرونو

د آسیا د زړه، په بارو کې اوسیږم

هادي خدای دې، د پښتون د خاورې مل وي

ښامارانو او خونخوارو کې اوسیږم

۲۰۱۲/۰۲/۱۹

سیدني/استرالیا

کعبه

خدای راته تراشلی ستا وجود زما په خوښه دی

ستا په نرمو شونډو هر سرود زما په خوښه دی

ښنګه به راپاڅم د اخلاص سجدو نه ووځم؟

زه هغه عابد یم چې معبود زما په خوښه دی

شنه شې له حیا نه خاموشي په دنیا جوړه کړې

شور د انقلاب کې دا رکود زما په خوښه دی

وخت وو د غرور پر نیلي ناسته تیریدې رانه ! ! !

اوس دې چې دعا او هم درود زما په خوښه دی

خومره خوش نصیب یم چې یې زړه زما په واک کې دی

دا هغه کعبه ده چې ورود زما په خوښه دی

مسکه شوه هادي بیګا یې غوږ کې راته وویل

نور دې زندګي او هست و بود زما په خوښه دی

۰۵/مارچ ۲۰۱۲

سیډن

كفاره

چاته به زړه ورکړې او پر چا به باور وکوې؟

دا خو ډیره ګرانه ده چې ځان نه حذر وکوې

سترګې په دنیا کې د هر چا مفاد پرستې دي

چاته چې نیژدې شې نو احساس د خطر وکوې

اخلم بدنامي او قرباني لکه بوسې په خوند

نه شي محبت چې پکې ویره د سر وکوې

زما د زړه وطن کنډو کپر دی خو ډیر ښکلی دی

خوښ به دې شي یاره که یو ځل پرې ګذر وکوې

څنګه یاره تیر وختونه ټول له خاورو لاندې کړې ! ! !

مخ له مانه واړوې بل لور ته نظر وکوې

یاره کفاره د قضا شوې غیبړې راکړه ته

نه چې ګناهکاره له دې کلي سفر وکوې

موږ خو د هادي د خیر او شر واکمنه تا ګڼو

ته یې پر شر واړوې هم دفع د شر وکوې

کيفيت

خوب کي مې ناره له خولې نه ووځي

ستا نوم مې ښکاره له خولې نه ووځي

خلک مې راپاڅوي جيټکه راکړي

ژر مې کليمه له خولې نه ووځي

بيا مې دې اوزګارو خبرلوڅو ته

سل رنګه بانه له خولې نه ووځي

دا به څه کيفيت د محبت وي چې

وسوځم لمبه له خولې نه ووځي

تا ته سجده وکړمه مومن شمه

خدای ته مې توبه له خولې نه ووځي

سترګې دې راياد شي بيخوده شم

نوې ترانه له خولې نه ووځي

تا چې په کوم ټکي زه کافر کړمه

شيخه زما هغه له خولې نه ووځي

لږ خو د هادي خاطر ته وګوره

څه که دې وعده له خولې نه ووځي

۲۵ اپريل ۲۰۱۲

سيډني

لار ورکی

له مودو مې د يو چا د خوږو سترګو ، په لټون پسې نظر ګرځاوه

له مودو مې خپلې غيږ کې د يو چا ،

د خوږې ساه د اخيستو تودوخه نه وه په ياد

له مودو مې د خپل کلي د اکا د حوض په غاړه

د هغه سوي چنار ښاخ کې د ناست بوم په شانې

بيخي يوائې او تنها د خپلو ګوتو په شمارلو باندې وخت تيراوه

د ژبورو خلکو ښار کې يو ګونګی ناست وم

خو خدايزده څنګه ته پيدا شوې او په ذهن کې راوټوکيدې

بيګا مو ټوله شپه يو بل ته مسيجونه ليږل

بيګا مو ټوله شپه رڼه تيره کړه

نه مو موبايل ، نه مسينجر او نه ايميل پرېښوده

تر شنه سهاره په سلګونو ځلې

زه له هغې هغه له مانه جار شوه

آخر مو وپتييل

چې سبا ګورو سره

او

يو بل به کلک په غيږ کې نيسو

او ترهغو به يو بل نه خوشي کوو

ځو د يو بل د وجودونو په تودوخو کې اوبه شو سره

هغې لا دا هم ويل

چې زه ،

د کندز د سويو دښتو د غاټولو په شان

ستا د سينې پر سوې دښته کې راشنه شمه ،غوټۍ به وکړم ، ګل به شمه

وعده مو وکړه، ځای مو وټاکه

او دواړه ښه آرام ويده شوو

ان په خوبو کې مو هم

يو بل ته غاړې ورکړې

خدايزده چې څومره ښايستوکو ګناهونو رانه سر وواهه؟؟؟

۲

خو نن،

دا دی موټر ته ناست يم

کلي مې تاو کړه او روان يمه هغې ته ورځم

خو زه په ښار کې نابلد يم ، مساپر يم دلته

د ښار يوه کوڅه راته مالومه نه ده

اوس مې د ګاډي جي پي ايس هم راته کار پرې ايښی

زه لکه ړوند پردې امسا روان يم

دا مې خپل ښار خو نه دی

چې د قرغې او د پغمان

د مینانو د لیدو هره ګوښه راته مالومه وه ښه

او اوس ولاړ یم حیران

چې څنګه ولاړ شم او په کومه ورشم

آه دا دردوونکې نه ده

چې یوه ښکلې وي ولاړه انتظار وي درته

او ته ورتللی نه شې؟؟؟

۲۰۱۲/۱/۱۲

سیدني / استرالیا

لارې

مورِ عادت یو،

چې یا ښکته ځو یا پورته.

مورِ له دوه لارو نه پرته،

بله لاره،

آزمویلې نه ده.

وخت یې نه دی،

چې پر بلې لارې،

فکر وکړو؟

۱۲مارچ۲۰۱۲

سیډني

لطافت

يکه زار دې راته وښود ، يه قربان دې راته وښود

لطافت د ترنم، لکه باران دې راته وښود

زه خو ورک ومه له ځانه، چې تا څرنګه پيدا کړم؟

محبت د ښکلي ذات او د انسان دې راته وښود

زه په ورانو لارو سر وم، په بې لارو ، لارو سر وم

تا په خپله طريقه کړم، او عرفان دې راته وښود

روح دې څنګه راکې ګډ شو ، يو په بل کې سره او سو

هم کثرت دې راته وښود ، هم جانان دې راته وښود

اوس په تاکې داسې ورک يم، چې خپل ځان رانه هيريږي

زه ذره د تورو خاورو ، کهکشان دې راته وښود

څه عجيبه منظره وه، چې هادي ته مخامخ وې

چې دې سترګې راښکاره کړې او پيزوان دې راته وښود

۲۰۱۲/۰۲/۲۹

سيډني

لکه باران

ښه خوږو نغمو لکه باران فضا نیولې ده
ما په ډک محفل کې د پېغ مخې خوا نیولې ده

زه غریب شبکور یمه دنیا راته تیاره ښکاري
چا راته پرلاره د خپل مخ رڼا نیولې ده
ړوند یمه له تا نه سیوا نوره نړۍ نه وینم
ټوله نړۍ ته یې، دنیا ستا ښکلا نیولې ده
وخته به مې غیږه په محفل کې له یار تاوه وه
مخه مې میراتې د پښتو حیا نیولې ده
خدایه ! د بیوسه انسانانو سر ته خیر کړې ته
بیا د وحشت وریځو د وطن هوا نیولې ده
زموږ له ښې یې وویسته دا خاوره یې په اور وسوه
ښه که سره کاپر یا ځنور ملا نیولې ده

تا په ښو ښکار دی، هادي نور د خوځیدو نه دی
اوس چې یې مرغۍ د زړه منګول کې تا نیولې ده

لوټلې رڼا

دا بې ذوقه خلک د ښکلا په قدر څه پوه دي

دوی د هوس تږي دي د چا په قدر څه پوه دي

سل ځلې که ستوري او رڼا په لپو وویشې

دا په تیارو روږدي د رڼا په قدر څه پوه دي

ورشه خو ویرېږم چې نازک زړګی دې مات نه شي

ښار دی د بیقدرو څوک د تا په قدر څه پوه دي

هلته دجالانو د شعور رڼا لوټلې ده

دوی نو د امان او ثریا په قدر څه پوه دي

مړو ته په لمن کې لمر او ستوري ډالۍ څه مانا؟

مړه د تحول او ارتقا په قدر څه پوه دي

چا چې د خپل ورور له وینو درس د بقا وانه خیست

دوی نو د حسین او کربلا په قدر څه پوه دي

دومره ساده نه یمه چې زړه دې هادي وخورمه

دا کلي د نورو دی زما په قدر څه پوه دي

۱۳ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

مخه ښه

ته چې څې په مخ دې ښه،

تر مخ دې سره ګلونه

لار دې رڼه ، ډوډۍ دې ګرمه، اوبه يخې اوسه

لمر او سپوږمۍ دې هم تر مخې اوسه

د دنيا ټولې خوښۍ ستا په برخه

د خوند شيبې او د ګلونو کلۍ ستا په برخه

دا دې ږومبۍ شه خو وروستۍ سفر دې خدای مه کوه

خدای دې لره ، خدای دې له سترګو پناه ځای مه کوه

اوه چې څومره سترګې تا ته لارې څارې ! ! !

اوه چې څومره زړونه ، ستا په تش يوې موسکا ژوندي دي ! ! !

خو ته مغروره د پخوا په شانې

د خدای له نوره د پخوا په شانې

ورځه ، ورځه په مخ دې ښه

تر مخ دې سره ګلونه !

جنوري ۲۰۱۲

سيډني

مساپر روح

نیمه خبر وکوي او نیمه خبر پرېږدي یار

ګوتې مې د زړه په پرهرونو باندې کېږدي یار

روح د مساپر دی د دمې قسمت يې نه شته دی

راشي د رڼا غوندې او لمر په شانې لېږدي یار

مړ مې کړي، ماشومه شي او ډېره ډېره ورانه شي

وخاندي او سر مې راته کېږدي پر سروېږدي یار

لا يې خوږو سترګو کې ماشومه حیا پاتې ده

غېږ ته رانیژدې شي خو د پاڼې په شان رېږدي یار

څرنګه هادي د زړه وطن په واک کې وساتم

هره ورځ مې ذهن کې په نوې بڼه زېږدي یار

۱۸ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

مطالعه

د خپل ضمير ،

په آيينه کې ګورم،

د خپل وجود ،

په دايره کې کرځم،

لا مې د ځان،

مطالعه کومه،

لا مې د خپل ځان انتها ته،

رسيدلی نه يم.

۱۲مارچ۲۰۱۲

سيډني

معتاد

وادې خیستم خاورو په شان باد دې کړمه باد دې کړم
څومره چې دې وشیندلم هغومره آباد دې کړم

زه د زمانې د محاسب له یاده وتی وم
تا مې پاڼه واړوله ټولو ته ور یاد دې کړم

ما مې د ژوند پاڼه د نفرت په لمبو سوې وه
خدایه چې دا څنګه په الفت باندې معتاد دې کړم

زه د ویریدلې ماشوم خوب ومه، سلګۍ ومه
ته راته ناره شولې اوچت دې کړم فریاد دې کړم

اوس مې د سرو شونډو پیمانه کې جنت ومونده
شیخه مبارک شه که بدنامه په الحاد دې کړم

۲۴ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

ملاماتی

نور مې نو د تورو زلفو سیورو سره مه ګورئ

پروت یمه پر خاورو ما له ستورو سره مه ګورئ

وخت وو چې دا ټوله زمانه د چا غلامه وه

نن هغه ملاماتی له سرزورو سره مه ګورئ

نور خلک چې بخت لري د ستورو پر ټال وزانګي

زه د یتیم زړه یم ما له نورو سره مه ګورئ

اوس مې په لاسونو کې ښکار شوې مرغۍ نه ساتم

بس دی نور مې باغ کې شامتورو سره مه ګورئ

ما لکه ماشوم یو خو رنګین خوبونه ولیدل

بیا مې د ښایست له ستاینتورو سره مه ګورئ

زه خو یې هادي د بدو ورځو بلاګیر ومه

ما یې د ښکلا د رڼا لورو سره مه ګورئ

د می دویمه ۲۰۱۲

سیډني

منزل

زه دې منزل يمه جانانه د تا لاره نه يم

څنګه په خوله درځي چې وايې زه اوزګاره نه يم؟

لا مې له شونډو ستا د مچو ګرمي هيره نه ده

که څو هيرجن يمه خو ډېر لکه هنداره نه يم

له تا مې ځار د سپين ږيرتوب پر بريد ولاړه ځواني

لا هغه ستوری يم وتلی له مداره نه يم

ما په يوائې ځان د ژوند بلا ته غيږ ورکړې

په ټوله ژوند کې له غمونو نه بيکاره نه يم

زه لا تر اوسه هم د سوال پر ياری روږدی نه يم

زه مې دا سر درجاروم دومره ناچاره نه يم

تا چې بيګا هادي په کمه تيره وتللو

لا دې فارغ د خولې د زهرو له پرهاره نه يم

۲۲مارچ۲۰۱۲

سيډني

مور ته مې او خوا بنې ته مې ! چې دواړه مې يو شان میندې دي، د مور د ورځې په مناسبت:

مورې !

مورمې د سپارې په شان ده مور مې د قرآن په شان
دومره مهربانه ده د ځمکې او آسمان په شان

سترې سترې راشمه د دې پر زنګون سر کیږدم
یخې شړومبې راکړي او دمه مې کړي د ځان په شان
مورې یو ځل بیا مې په ویښتو کې ګوتې ووهه
سپین پلو دې خپور کړه زما پر سر د سایه بان په شان
زه که پر ملا مات یمه یا سل ځایه لویدلی یم
مور ته مې ښکاریږمه پادشاه د دې جهان په شان
مورې مورې مورې ! نور مې زړه په ماتیدلو دی
ما د تیرو غر کړه یا مې کلک د خپل ایمان په شان

مورې دا یتیم هلک هماغسې بې سره دی
وا یه هادي ته چې لږ سم شي د انسان په شان !

د شعرونو پنځمه ټولګه اخ چې لنډې فاصلې وای... عبدالهادي هادي

نابود

تا نه راپيل شوی يم تر تا پورې محدود يمه

نورنو د دنيا له ښې نه وتی يم نابود يمه

څه که زه اوبه شوم؟ د زمزم د چينې سيال شومه

يو ځاڅکی خوله د غنمرنګې پر وجود يمه

وامې خله رجړومه کې د ځنګ جيب کې مې وساته

تاته خو رانجه يم د رقيب سترګو ته دود يمه

لمر مې په لمن کې دی او ستورې په ورغوې کې

ستا د تخيل د رنګينو د ښار حدود يمه

ناست يم له بيګا نه چې شهکار انځور دې وباسم

نوره مې تکميل يې، زه دې سترګو کې کمبود يمه

مه وايه جانانه !چې هادي خو رانه لرې دی

زړه کې دې او سيږمه په خوب کې دې موجود يمه

د مې لومړۍ ۲۰۱۲

سيډني

ناکام

زلفې را خورې کړه لږ آرام کوم
بیا د رسره هر رنګه ناکام کوم
څنګه به په نیمه خبر پوه شمه؟
څنګه به تفسیر د دې ابهام کوم؟
زه شډل پښتون نو په دې څه خبر؟
نور به مې له خولې سره هم پام کوم
ستا له مکتبي ذهنه قربان شمه
ذکر به دې هم په احترام کوم
زما غریب همدوغومره ګناه ده چې
مینه له انسان سره مدام کوم
وایي د تا خوله د ماتولو ده
کله چې خبره د خپل قام کوم
نور نو له هادي نه یاره څه غواړې
ټولې خیلخانې ته دې سلام کوم

۰۹ مارچ ۲۰۱۲

سیډني

نن هوا د تا په شان ده

نن هوا د تا په شان ده، کله لمر کله باران وي
دغو ښکلو ته ملګرو ! بدلیدل خومره آسان وي
په شیبه کې مرور شي، په شیبه کې بیا پخلا وي
مینان ملامت نه دي، دوی په زړو کې ماشومان وي
په دنیا کې داسې هم شي چې دې هیڅ نه وي جانانه
خو یو څوک دې زندګي شي، پر یو چا دې زړه ودان وي
ټوله ورځ یې لارې څارم، ټوله ورځ مې اندیښنه وي
څوک مې رګ رګ کې اوسیږي، لکه ساه راکې روان وي
هغه ورځ هم لرې نه ده چې مې سر پر سینه کیږدي
چې آسمان کې وریځې ښکاري د اوربښت هلته امکان وي
زه یې هر زخم ته ژاړم، په رښتیا ورته خپه یم
که مې مور د رقیب بوره، که مې کور د دښمن وران وي
هادي پریوځه او ویده شه، که کابل په خوب کې درشي
خوند به واخلې که بهیر وي او په ستیج باندې کاروان وي(۱)
۱۴اپریل ۲۰۱۲
سیډني

(۱)منظور افغان ادبي بهیر او نامتو شاعر پیر محمد کاروان دی.

هنداره

زه مې د زړه هنداره پاکه ساتم
دغه ښيښه لکه تناکه ساتم
يو اڅې ته او خدای به او سئ پکې
دا جزيره نوره خپلواکه ساتم
په دې امید چې ته به راشې کله
سترګې لمدې او سینه چاکه ساتم
ستا په زړګي د نفرت وربخې خورې
زه دې لا هم بر له افلاکه ساتم
شیخان دې خپله ، زه به خپله کوم
زه مې دنیا د بل له واکه ساتم
رقیب ناولیه ، په مرداره روږدیه !
د یار کوخه له تا ناپاکه ساتم

۲۰۱۲/۰۱/۲۲

سیډني/استرالیا

هیر

سیوری یم د چا د خوږ وجود پر چنار پروت یمه

واه ځومره نیازبین یمه د زلفو پر تار پروت یمه

تاو رانه لاسونه لکه هار د ګلو پریږده ته

مه مې ښوروه چې ستړی ستړی کرار پروت یمه

یاره په دې لاره که راتلې نو پښه نیولې شه

جګ مې کړه، غمی یمه نو څه که پر لار پروت یمه

ما د جل وهلې زمانې د ستم ښښې ته

لپه کې اوبه راوړه چې تږی، نهار پروت یمه

تږوله شپه مې خوب کې ستا د شونډو شراب څښلي دي

لا له تندې مرمه، لا دې غوا ړم خمار پروت یمه

ځان له هادي هیر دی، ته د ورځو حساب څه غواړې؟

مه مې زنګوه یاره چې مړ یم، پر دار پروت یمه

هیر وجود

بخت ګوره چې ستوری او سپوږمۍ زما په واک کې ده

څومره بختور یم ستا خولګۍ زما په واک کې ده

څه که مې تیارو کې دغه خپله رڼا ورکه شوه

ستا د خوږ وجود دا ډیوه ګۍ زما په واک کې ده

مه وایه چې زه دې د نظر له دایرې لرې یم

لا دې د خوبونو دنیاګۍ زما په واک کې ده

خیر که دې حالاتو مانه خپل وجود هیر کړی دی

ستا زړه کې او سیزمه نړۍ زما په واک کې ده

کله به همزولو کې ښکاره جانانه وواېې؟

هاغه د هادي د زړه مرغۍ زما په واک کې ده

۲۲ اپریل ۲۰۱۲

سیډني

د پنجوایي د پیښې مظلومو شهیدانو ته:

د کنداری میرمنې ویر

١

اخ جوړه بچي مې نه شته د کور ستنه مې ده ړنګه

وی په خپلو وینو لامبي اوس یې وړي زما له څنګه

زما بچي خو مکتبیان وو ، د دوی څه وو ستا له جنګه؟

وی جوړه بچي دې ومره، سره کاپره سره پرنګه !

×××

بیګا دواړو رانه غوښتی یو یو کرم تیکلی وو

دا یو سره خوله هلکی وو دا بل ګل غوندې زلمی وو

اوس یې بریتې تاوولې پاچاهۍ ته جوړ سړی وو

یو مې سر ته راته پروت وو بل مې پښو ته لکه وری وو

×××

چې په توره نیمه شپه کې سور لیوه پر کاله راغی

لکه سپی چې لیونی شي غوریده پر کاله راغی

هره خوایې اورولې سرې ګولۍ له ماشینګنې

خوند یې اخیست زموږ له چیغو غړمبیده پر کاله راغی

×××

مسلمانو خویندو ورونو ! زما دا خیرې کریوان ګورئ؟

دا نوکارې زما په مخ کې دا د وينو نښان ګورئ؟

دا چې ويني ويني ژاړي، دا چې مرګ له خدايه غواړي

دا زما د بچو پلار دی، دا مظلومه انسان ګورئ؟

×××

د ده مخکې توره شپه کې ، سره کاپر يم لټولې

پاچا زمورږ چيغې واوره ! يو خنځير يم لټولې

پاچا سپي يې راشکارلي،پاچا سر يې راته لوڅ دی !

پاچا بند په بند يې ټوله، ښه په زير يم لټولې

×××

٢

احمد شاه له خوبه پاڅه ، کنداری میرمنه ژاړي !

سره کاپر ده زورولې يوه بله غزا غواړي

احمدشاه د تا په پښتو کې يوې ښځې تندی ايښی

چا يې ورې لوېټه ده تا نه خپله حيا غواړي

×××

احمدشاه ! د سرو کاپرو ستا په مينه کې غوبل دی

هره شپه په کور را اوري په سرونو مو اور بل دی

احمدشاه ! ککرې ډيرې ، خو د سر سړی مو نه شته

مورږ به ټوله ورپسې شو خو کمی د يو اتل دی

×××

احمد شاه ! بیګا یې بوره د جوړه زلمیو مور ده

دا کیسه څه نوې نه ده، هره ورځ په یوه کور ده

اخ په ویر یې کینولې د تنکو ژړکیو خور ده

بیا د غم توره لمنه خوره شوې لور په لور ده

×××

احمد شاه ! کیسه مې واوره زما زړه له ژونده تور دی

د کافرو په لاسونو سوځیدلی زما کور دی

احمد شاه ! پاچا مې ژاړي، ورته ګوره دا یې زور دی

او د دین په نوم چې جنګ کړې دا هم خدای چې په زړه تور دی

×××

لویه خدایه ! زموږ په ملک کې د دستار سړی پیدا کړه

چې مشال غوندې بلیږي یو د کار سړی پیدا کړه !

سفید پوشه بلا ورکه ، ژړندوکی پاچا واخله !

یو هوښیار سړی پیدا کړه د وقار سړی پیدا کړه !

۱۲مارچ۲۰۱۲

سیډنې

يادونه

ښکلو سترګو جادوګرو یم وژلی

ستا پستو پستو خبرو یم وژلی

زاره چاودې او زړه تنګه زندګي ده

ماتو زړو د مساپرو یم وژلی

څه مې پوښتې چې ژوند څرنګه تیریږي؟

بس یادونو د ملګرو یم وژلی

شین ځنګل په مخه راشي په ژړا شم

د پکتیا غوځو نښترو یم وژلی

په زخمي وجود مې ټول پسې اخیستي

د خلوینښت ملکو کافرو یم وژلی

په یو څو خوږو خبرو مې ټکور کړه

خود بینیو دې اکثرو یم وژلی

هادي اوسم د بېقدرو په مالت کې

د بېخوندو تشو غورو یم وژلی

۵ مارچ ۲۰۱۲

سیډني